

[Hækkerup.]

faa større sociale Udgifter. Derfor forekommer det mig at være rimeligt, at Statskassen sikrer Kommunerne denne Trediedel af Hjælpekassens Udgifter, saa meget mere som der ingen mellemkommunal Refusion finder Sted af Udgifterne til Hjælpekassen.

Jeg maa altsaa, idet jeg bestemt tager Afstand fra dette Lovforslags Nedskærings-tendens, sige, at vi fra vor Side er villige til at underkaste det en grundig og saglig Udvalgsbehandling, men vort Formaal med Arbejdet paa Loven er, at den kan opfylde sin Mission paa samme Maade, som Tilfældet hidtil har været, saaledes at den kan bidrage til at forskaane alle værdige trængende fra at skulle søge Hjælp hos det offentlige Fattigvæsen.

C. J. F. Sven: Det er jo kun ca. 7 Maaneder siden, vi havde et Lovforslag, der i det væsentlige stemte overens med det her foreliggende, til Behandling her i Tinget, og det, der sker i Dag, er derfor i Virkeligheden kun en Fortsættelse af den Førstebehandling, der da fandt Sted. Jeg finder det derfor unødvendigt, saaledes som den sidste ærede Taler gjorde det, at rekapitulere alle de Guldkorn, vi Ordførere ved den Lejlighed lod falde. Jeg skal ganske henvise til den Tale, jeg da holdt, og hvori jeg paa mit Partis Vegne som vort Grundsynspunkt overfor det foreliggende Lovforslag erklærede vor Beredvillighed til at medvirke til Revision af Hjælpekasseloven, saaledes at de Misbrug, den maatte have givet Anledning til, og de Mangler, der maatte være ved den, kunde blive rettet, men at vi paa den anden Side saa med ikke ringe Sympati paa den Virksomhed, Hjælpekasserne udøver rundt omkring i Landet, og at vi derfor ikke vilde være med til at indføre saadanne Regler, at de Opgaver, Hjælpekasserne nu en Gang har i det sociale Liv her i Landet, ikke længere skulde kunne løses paa samme Maade som hidtil. Det væsentligste nye i Lovforslaget er den allerede omtalte Tilføjelse til § 4. Vi ser heri en fremstrakt Haand fra den højtærede Minister, og vi haaber, at det under Udvalgsbehandlingen skal kunne lykkes os at naa til et Resultat.

Mads Larsen: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger ved dette Lovforslags første Behandling, thi det er jo rigtigt, som der er sagt, at Indholdet af det i ganske overvejende Grad svarer til Ind-

holdet af det Lovforslag, vi havde til første Behandling i Marts Maaned i Aar. Jeg vil dog gerne sige, at vi maa fastholde de Indvendinger, som jeg paa det Tidspunkt paa mit Partis Vegne fremsatte, og jeg skal da ganske kort sammenfatte disse Indvendinger.

Vor Grundbetragtning er den, at Kommunerne bør have den fulde Bestemmelsesret i Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang de vil give Tilskud til Hjælpekasserne, og vi er derfor imod Fastsættelsen af et Beløb i Forhold til Indbyggerantallet, saaledes som det her er foreslaaet. Det maa vi saa meget mere være, som Grænsen efter vor Opfattelse er draget for snævert. Det vil ganske utvivlsomt vise sig, at det Beløb, som de forskellige Kommunalbestyrelser gennem Lovforslaget, saaledes som det er affattet, faar Ret til at yde som Tilskud til Kommunens Hjælpekasse, overmaade mange Steder vil være utilstrækkeligt, og da det er den stedlige Kommunalbestyrelse og den stedlige Hjælpekassebestyrelse, der har den største Forstaaelse af og den største Indsigt i, hvilken Trang til Hjælpekassehjælp der er de forskellige Steder indenfor den paagældende Kommune, forekommer det os urimeligt, at man fra Lovgivningens Side vil fastsætte en saadan Grænse.

Der kunde sikkert ogsaa rejses berettiget Indvending mod Gradueringen fra 3½ Kr. pr. Indbygger for Københavns Vedkommende ned til 1 Kr. for Landkommunernes Vedkommende. Det Beløb, her er fastsat, som kan ydes til den enkelte, og som for Landkommunernes Vedkommende andrager indtil 250 Kr., vil maaske som Regel være nogenlunde tilstrækkeligt, men der vil sikkert være Undtagelsestilfælde, hvor det er ganske urimeligt, at Grænsen ikke kan overskrides.

Vi er enige i, at Staten bør refundere en Trediedel, men maa herudfra være imod, at Statens Bidrag ikke maa overskride ¾ Mill. Kr., hvilket Beløb efter vor Opfattelse er ganske utilstrækkeligt. Naar Ministeren fremsætter et Lovforslag, der dog formentlig er Udtryk for det, som man ogsaa fra Venstres Side mener kun er almindelige Hjælpekasseopgaver, forekommer det mig unægtelig, at det er inkonsekvent ikke at ville gennemføre den Grundsætning, som man selv giver Udtryk i Lovforslaget: at Staten refunderer en Trediedel af de Udgifter, som Kommunerne har paataget sig ved Administrationen af Loven, efter at Loven har faaet en saadan Karakter, at